

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Septima. De mansione apud venerabile Christi præsepe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

S E P T I M A .

De mansione apud venerabile Christi præsepe.

I. **O** *Quam reuerendus est locus iste. Non est hic aliud, nisi domus* Gen. 28.
Dei & porta cæli. Intra, intra anima mea, hoc Regis pauper-
 culū domicilium. Pete hīc hodie hospitium, colloca hīc mā-
 sionem tuam; mane apud Iesum & Mariam, & celebra cū eis fe-
 stiuitatē hodiernam. Noli alibi diuertere, sed sta hīc hodie, aut
 fede humiliter prope præsepium. Bonum est tibi hīc esse: & mul-
 to melius, quā in auratis Regum domibus habitare. Multum
 tibi placere debet habitatio huius domunculæ, & societas istorū
 trium simul hic commorantium. Quia etsi offendunt parietes
 propter suam vilitatem, sunt tamen incolę eius valde nobiles,
 propter suam patientiam & virtutem. Hic ergo hodie habitabis,
 hīc subsistes, hīc perseuerabis.

2. Ingredere tamen melius, & contemplare structuram huius
 loci diligentius. Inquire & inspice, vbi positum sit illud venera-
 bile præsepium, continens creatorem mundi, seruans Deum pue-
 rum, cœlestem thesaurum, redemptionis precium, Angelorum
 gaudium & hominum. Vide, quomodo Deus homo natus, iacet
 ligatus in cunis & tacet: quā absconditē & pauperrimē degit in
 alienis, qui cuncta largitur cum Patre in cælis. Amplectere hoc
 nobile præsepium amorosis brachijs, & osculare illud frequenti-
 bus osculis; dehinc & Iesu pedibus humiliter prouoluaris, Hic
 Deum adora, hīc ex deuotione plora. Hīc vigila, hīc ora, hīc le-
 ge, hīc canta. Hīc psalle, hīc iubila, hīc toto corde tripudia. Huic
 puero manifesta, si quid triste habes vel graue: huic desideria tua
 expande, & cum eo cuncta pertracta. Dulcis & amandus puer,
 docebit mites vias suas, & humilium suscipiet preces. Ipse nouit
 curare infirmos, sanare cōtritos corde, & alligare cōtritiones eo-
 rum; dare remissionē lugentibus, & liberare ab omnibus passio-
 nibus. Da huic cor tuū, & pete, vt in eo scribat dulcissimū nomē
 suum. Da ei totum, quod habes, & esto eius totus, amodo & vsque
 in sempiternum. Amor Iesu æternus & immensus faciet hoc, vt
 te ipsum relinquant, & Iesum super omnia diligas.

3. Vide nunc anima mea, & considera, quantę hīc sint diuitiæ
 & gloria. Non noto gazas perituras, nec seculares lætities, sed in-
 carnatam Dei sapientiam, virginem puerperā, Ioseph ministran-
 tem, & Angelicam turbam concinentem. Verē Dominus est in
 loco isto: & ego suadeo tibi, nullatenus hinc recedere. Vbi inue-
 nies, quod hīc repertum habes? Si vniuersum lustrares mun-
 dum,

dum, non inuenires talem societatem, tam sanctum conuentum, tam vnanimem congregationem. Sanctissimi in cœlo & in terra sunt hîc congregati; licet à mundanis valde neglecti sint, & quasi nihil reputati. Nam in toto orbe non sunt facta tanta mirabilia, nec tam rara noua visa, nec tam iucunda audita gaudia, sicut in hoc breui tugurio; vbi degunt Ioseph & Maria, & Iesus infans positus in præsepio. Coniuncti sunt hîc Deus & homo, mater & virgo, senex & puer.

4. Pensa, quid sibi velit ista dignatio, tanta pietas, tanta dilectio, tanta humilitas, tanta paupertas, tanta dulcedo, tanta gratia, & tam abundans misericordia. Reuolue omnia antiqua gesta de Christo prophetantia; & vide, quomodo hodie adimplentur scripturarum testimonia, & Sanctorum Prophetarum deuota desideria. Intuere etiã beatissimæ Virginis Mariæ pia obsequia, quàm ingens ei sit exultatio cum nobili prole sua: quàm sublimis contemplatio, videre Dei filium de se genitum, ante se in præsepe locatum. Sic omnia pertracta & considera, tanquam singulis præsentialiter interesses. Non enim minor debet esse affectus & deuotio ad ista cogitanda, quæ iam actu transierunt, quàm si eadem coram te hodie fieri cerneres. Maneat ergo apud te recordatio sancta, renouata per singulos annos: imò non tantum semel in anno recordetur Iesus natus, & in præsepio collocatus, sed sæpius tuis exercitijs interferatur. Magna ab hoc puero discitur sapientia, magna puritas & patientia, quæ totã vitam tuam ædificare sufficiant. Omnis siquidem Christi actio, tua est instructio: & omnis eius passio, tua est consolatio. Ipse enim factus est tibi & omni populo, salus & redemptio. Docet te exemplo suo magis, quàm verbo; efficacius persuadet factis proprijs, quàm actibus alienis.

5. Semper ergo noua tibi fit sacra Christi natiuitas; nec vnquã sine attenta consideratione pertranscat tã honoranda festiuitas. Etsi exterior veneratio transit cum tempore, non tamen diligens consideratio transibit à mente. Non sis igitur paupercula anima mea Deo pro hac gratia ingrata; quæ tam sollicitè es quæsita, tam misericorditer attracta, tam benignè vocata, tam dulciter visitata, tam copiosè hodie lætificata. Non enim fas est te esse in tristitia, vbi natalis est vitæ, nam vbique dies agitur lætitiæ. Tibi hodie paruulus Iesus natus est, tibi datus est filius: vt cum paruulo paruula fias, cum paupere pauper, cum humili humilis, cum patiente patiens, cum miti suavis ac mitis. Inclina te ergo illi humiliter, submitte te libenter: vt sic merearis cum eo exaltari æternaliter, qui pro paruulis colligendis, descendit ab altis cœli sedibus Iesus Christus Dei Filius.

Collige nunc in hoc breui temporis spatio, quæ per totam vitam

tam

nam tuam tibi proficiant. Quid scis, si hoc vltimū festum tuum sit in mundo? Et vtinam tam deuotē hoc modō celebres, tam studiosē recolas, vt magnam erga Iesum fiduciam concipias; quatenus & in extremitatis tempore, ad æternum festum merearis cum ipso transire. Nec dubium, quin à te districtē exigetur, quātum te illi in vita conformaueris. Cū ergo tempus adhuc superest, & exercendi studium iuuat, age vt infructuosē non transeat: sed talem cum eo amicitiam in eas, quatenus inter electos amicos eius cognoscaris. Si Christo placuit hæc pro tua salute exhibere, non sit tibi pigrum de his intentius cogitare. Tacet Christus ore, sed loquitur opere. Tacet lingua, sed fantur tenera membra sua. Loquitur eius humilitas, loquitur & magna eius indigentia. Tacet etiam beata Virgo Maria, sed non tacente elementa. Absconditur in præsepio, sed manifestatur ab Angelo. Vilis & abiectus apparet in pannis, sed preciosus declaratur in signis. Turbatur Herodes, sed requirunt eum pastores. Dedignantur Scribæ & Pharisei, sed adorant eum beati tres Magi.

7. Considera itaque in eo non solum magna & sublimia, sed etiam parua & humilia: quia in vtraque natura apparet magnus Dominus & laudabilis nimis, excelsus super omnes Angelos, & humillimus inter homines. Coniuncta sunt humana diuinis, summa imis, preciosa vilibus, magnifica paruis, digno honore cunctis simul veneranda fidelibus. Non ergo te scandalizent panni, qui humilitatem prædicant filij Dei. Nec te conturbet pauper-culum præsepium, quod sibi elegit rex regum & Dominus Angelorum. Vide, non quid oculis carnis sit nitidum, sed quā magnū salutis hic agitur mysterium. Inspice Iesum & Mariam, Dominū mundi & Dominam, quia non habent aliquam cum secularibus curam. Non sunt hic magna palatia, sed cœlestia solatia. Nō hic resonat clangor tubæ aut citharæ, sed audiuntur voces cœlestis militiæ. Vtinam in spiritu sentias te omnibus istis interesse, nec alibi posse durare. Propē est nunc verbum Dei ori tuo, tantū recto si quæsieris corde. Nam inuenitur in gremio matris, qui ante secula erat in sinu Patris. Tam propinquus factus est tibi Deus, vt possit teneri tanquam puerulus, portari vt infantulus: quoniā *Verbum caro factum est, & habitauit in nobis.* Ecce, quem totus

Ioan. 1.

mūdus non capit, vt pauper in præsepio iacet. Et qui omnia verbo virtutis suæ portat, ipse à matre portatur. Quem laudat Cherubin atque Seraphin, modico lacte alitur. Quid horum non mirabile? quid non amabile?

8. Quid vis amplius habere? Quomodo potuit tibi propinquior & similior esse? Ecce os tuum & caro tua: Deus tuus factus est frater tuus. Quis vidit huic simile? Aut quis audiuit vnquam tale?

Ct. 2.

le? Væ tibi, si ab illo recesseris: & bene tibi, si toto corde ad eum accesseris. Accede cum fiducia, ad thronum gratiæ eius: quia licet pauper sit rebus, sunt tamen in ipso omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei reconditi. Para proinde labia munda ad osculandum, oculos lava lachrymis ad videndum, purga manus ad tangendum, expande brachia ad amplexandum, flecte humiliter genua ad adorandum. O si haberes nunc scrinium mundum, pulchre auro ac gemmis undique decoratum, ut in eo reponeres Deum puerum natum: Sed nullum est scrinium tam aptum & dignum, ad recipiendum Deum puerum, sicut cor tuum ab omni malitia purum. Ipse enim non requirit exteriorem ornatum, sed quod exterioribus ornamentis mysticè signatur, hoc est sibi valde charum & gratum.

9. Sed quomodo apta eris, ad dignè recipiendum eum? Nigra es & deformis, & ille pulcher nimis & decorus. Quid facies? Recedere ab eo non expedit, & accedere illota facie non decet. Quomodo mundaberis, multis irretita vitijs? Sed noli nimis vereri, nec de plagis tuis desperare. Displiceat tibi, quod talis sis. Deste maculas culpæ. Ablue intima contritione reatus conscientiæ, & pete ab eo oleum misericordiæ, largitionem plenæ indulgentiæ, ac restitutionem novæ gratiæ. Non eris desperata, quamvis valde maculata. Puer iste scit immunda purgare, nigra candidare, turbulenta serenare, amara dulcorare, grauia lenigare, & omnia vitiosa extirpare, gaudium & pacem cordis citò præstare. Talis est, qui maculari non potest: cuius attactu morbidi sanantur, & convalescunt infirmi. Nunc ergo para illi ab intus pulchrum præsepium, in quo reponas Iesum Dei filium.

OCTAVA.

De gaudijs huius diei, & deuoto obsequio Iesu.

Abac. 3.

1. **G**AVDENS gaudebo in Domino, & exultabo in Deo Iesu meo. O dulcissime Iesu & amantissime puer, gaudium meum & corona mea, tibi cātare & iubilare desiderat anima mea. Sine me vnum lætum diem tecum peragere, & spiritalibus gaudijs hunc sanctum diem expendere. Licet enim brevis sit dies & transitoria nox natalis tui, materia tamen exercendæ deuotionis magna est, & velut indeficiens ignis in altari. Opto ergo hunc diem fore longiorem, & me solito in eo deuotiorem: ut feruor non transeat cum tempore, sed magis augeatur sedula meditatione. O dies lætitiæ, dies Regis æterni, noli me tam citò relinquere, sed esto mihi causa gaudij perpetui. O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ tēporum vices nescit, sed semper lucet & diescit. V-

bi